

23.

Špicar Jaka

Spominska plošča. Narodna spevoigra v 4. dejanjih
s predigro. [1928 - tiskana]– 92 str.

ID = 1080 5140

23

Spainish
plover

Spornimbe pline!

Odlieni olean.

Nardue perrigra a obrik dejanyi
s puegro.

Spinal Tak Lician

Osebe predigre:

Boštjan Novin, krizan

Fran, njezov sin

Karjebica, marta

Peter, pristavnik

Boštjan, kleyec

Micka

Franca

Anicka

Lojze

} dekle

} Hlapci in dekle

Dejavnje se godi v starsh dobesh časih, hu

Črke glavne igre:

Lupan

Pisan

Mileti

Godišnica habija

Peter, pristavnik

Boltejar, klopec

Kričke

Franca

Anže

Lyza

dekle

pri županu

Karjetica = slugi pri habiji

Čenka, prvojm mehaničar pri habiji

Fran Norin

Sluga obnojnega prada

Občinski prebivalci, klopci, dekle, godci, peveci, ljudstvo, strani

ki bolj tebeje sandarves, sanda, ne hiti mogoče.

Predigra.

Travniki na rivi, odbrat se vidi v dolini. Na
leamih pokisani svet. ~~Tan se bliža rivi.~~
V gozdu je, ^{pod njim dolina} ~~ki pripada od ene strani na juho in ki~~
zginje na drugi strani gozd naravnol. Tan se
bliža rivi.

Ab koncu prebure se dogne zoster.

1 prizor

Peter, Boltegar, kiska, Franc, Anika, Ljilja, Klapi in dekle.

Vijgrabija svet in se dogaja na hropcu.)

Zbor:

Vabimo, vabimo se, fantje, dekleta,
da v kupilo bo kmalu dekletu svet.
Veča se je bliže, domu ji se dete.
Toma pričakujjo nas pred usajo.
Halo, halo, v planini je lep!
Halo, halo, je vročino!
Vabimo se huj oji fantje dekleta,

da, delo namu naše krmicam prjeto.
 Večer se že bliže, dnu je se delo.
 Počitek pr delu je rajski sladkor.
 Halo, halo, r planini je lep!
 Halo, halo je srodur!

(Se pogabati na in gmetati na kupa.)

Peter: Faks, nekaj mo govor. Julij pa vas pride
 na ru zgodaj nekoj gari, da tehoj ob solnicnem
 vzvodu razkosite kopice. Zreću^{sko} ho pulo, in
 puzelenu z rozo. Polerite avoje in prjelimu.

(Vičrite golireti avoje in prjelimu.)

Z. br:

lj kava zelena, lez chubno si rosle
 r planini rivihi golilue ore dui.
 Le rje med tebr wabli metaliche
 na penicane glava lry wabe plati.)
 Je bzal te rohu, te rosa hrasile
 2 1
 ruzajchi hrasile or le tebr r otisk,
 2 3 1
 r solnen gajema r rivihi si stala

Vri: Pismet med celha
je smrt & grob. (Se odpravljajo na odhod)

64
13.
25.

Ljuba: (je prva pisala na pot in pogleda na list & dolbu.)
Poglejte, kaka pihajo tam grob.

Ančka: Kdo? (Pustopi)

Ljuba: Slavi Brstjan in njegov krapart. Frau ga berjetica.
i njema.

Ančka: Tu nekaj neso!

Ančka: Kaj pa je. (Pustopi)

Ljuba: Pogledaj doli. (Dangum) Poglejte, pogledite!

Vri: Kaj pa je?

Franca: Frau nene koricka.

Ančka: Kaj pa si me berjete?

Ljuba: Ali ne vidite? Gubi & šelji!

Ančka: Ali ne smar Frau peli, ali kaj?

Ljuba: Prijka ne se. Saj imi grob. Kdo ga bo gledal tu
med parnebuim ljudmi.

Franca: Saj res ne more biti svetlan.

Ančka: Zmiraj je tebi žalosten.

Archie: In jamo gode in piže.

Lijka: Le ne vem, kako mne biti barjance tebe zamorec
vraj, ho pendar in me na njem.

Peter: (philipi) Ali je že spet opravljanje?

Lijka: Ne opravljanje! Zgorajam se pa. In pendar se
ovamo muslim.

Boltejar: muslim, da ja. (Peter) k pusti Lijki groviti, ova
že re - - -

Lijka: Hej loo ti, tepec!

Peter: Lijko le malo grebe, ker se Fran je nje in mi
zmenil, ko je teko spetno potiskala je njim.

Lijka: Pa ja ha biho, quitarinik, vica lom pa jaz
zimila, koga se grebe in zarodi čera prvi vem.

Peter: Le ha prej Lijka. Ha vem z besede!

Boltejar: (Lijki) Ha vem, le ha vem Lijka!

Lijka: Ah, butelj pismojem! - Lijka pa se jaz zrami
sploh se zgorajam! Nolijo, da vete!

Boltejar (za nje) Lijka, Lijka - - -!

Lijka (za odine) Ah pravim in zgori se! (holole)

2 prizor
Prejmuji, buj lojze.

Tri (u omu) Hahaha, Boltejar, ali ni videl?

Boltejar: Hrašno je sunhaste rcaik.

Peter: M, pami rcaik? Haha!

Tri: On je re! Hahaha!

Tri: Haha je pa res bita zeljubljena v Franca.

Tri: Saj ni rener.

Tri: Srečna rener.

Franca: Sem je rcaik dicitel, ho se se zgorajele na stiri,
da gre Fran proci, nehem detec. Tulej mi zeluzjas
ganz in rehle prsedle.

Boltejar: Srečna. On moie detec, hje ho ptem zeluzjak?
Sela naj, bebre mramar jaz, lej!

Peter: Postavajte me. Ti tege me razumete, ber niste bit
se mi po preti. Jaz sem pa po vedihh medihh
sluzel vojake in rener, haka je to. Tudi pa bi
detec, pami je njege qui nas ni detec.

Boltejar: Haha je to?

Peter: On ni tek človeka, behu nur mi, zato pa
ludi ni za tebe deto, behu je spartjamo mi.

Bolezar: Tebe puniten je kmeti, deto, da ni za deto.

Peter: Tebe bodi zdej, da jaz govem. — On je godlec!
Ti tek človeka mora s svet, če hoči, da hoj
postane. Pi nas li do puniti godet le nes
sejmiti, in pri jemitovajih je par vollov, di
par klobas pa se zopet li se goven, Tam zungj
s širokem roblu postane in kahlis bogit.

Franca: Tebe dete le ti nisi, potel s roblu in postel
bogit. Ne li li bito brebe bito tu za punitar,
nibe.

Peter: Če li štj jaz to znal, hoo zunge on, ne li me
nieteke rec domovina, to pečem. Tebe ram
pečem: Pi nas doma ne zungj ceviti bitititit
ludi; li mungj puzino, puzi pa le man.

Franca: O, Peter, to imias je čudus misli.

Peter: Jitl je vrag imam. Velikr jiltl je je, li jiltl
pplsh nič mungjo.

Anke, (obich). To bo druzjica hudo.

Kiche: Lada ga sima, res.

Peter (puzanja) Spet nur se zahlepetali! Pojdimo, poj-
dimmo! (odhajajo na desno + dolino.)

Lbor:

„Gj karca zelena - - -

(Perem se zuplja + deljav. Sed zadržujimi gochi se
enje na brj gozj glas rjoline (varjaro aije).)

3. puzar.

Brstjan, Fran, Kuzetica.

(načipji od lore gozj).

Fran: Oh zadržujem pogledu na rojstvo brčo, um misel
si gubico puzeta za gochi; ni mi dala misim. (Gode
ohrog sebe.) Ladaj nur na puhn. Tvoj brata lepa,
Kuzetica, da si me zvezjmita, varusteta ram,
sic.

Brstjan: Kic brata! Ves moje misenje in kizit temer
odhjois:

Fran: Veni raso misel in ravno zto odhjojam. Glejte,

domovina mi ti meni ne daje kruha, kako bi mogel
shaleti si je ras.

Priljan: Ali res, kako to tam?

Fran: Ne sem natotaler, a kolikor sem gotov, da si
z udobjnostjo in pridnostjo pridobim maršihaj,
kvar sukaj ne morem. Priljal rav bom, da
ne bo te stradali na stare leta.

Priljan: Tudi sukaj ti ne delo zaduziti.

Fran: Ne vem! Tudi sukaj! Toda ne jama demar,
oci, o me! Tme si mora pridobiti moaj, po
tem je bo vreden. In tu? Ali vem po
shustil veces? Povil ^(sem) je službe, ki so jih
poznaje dobili sukaj, je me so bila povred
le zaduja merte. To mi je ozelo me vecje in
shustil sem: Na pot!

Priljan: In so huj prebica? (Ja gusa.)

Fran: Ja, oci.

Priljan (po premožu) Poroj, z bogom sin! (dudes pok)

Priljan: Fran! Z bogom, z bogom! Lincor hodi! (Oljem)
(Lupina)

Prof. J. W. ...

Brijun: Z bogom nam, na pol svoj klagolov!

(shrejetri) Ti žlato, gaz manš grš domos!

~~Na, t, u, v, i, s, t, e, n, i, b, e, j,~~

Teže je lošten, a bog dej,

de bi videli u se kulgj.

A jaz, ~~na~~ stavec hunden u božim!

Paze, mislim se ne doživim.

Fran:

Pisil pride čas, ho hnuo se

spet domo. hebu nebdanje dui

ni reuli bnuo tehret spets,

hebu o pojni dobi mladil let.

Brijun:

A, jaz stavec hunden u božim!

Paze mislim se ne doživim. (Kzaniš!)

shrejetri:

Pisil Fran pride spet domo

pod meš pona, a pošteno hnuo.

shrejetri, Fran:

ni reuli bnuo tehret spets,

hebu o pojni dobi mladil let.

Brijun:

Rad, o bog par let se prebopim,

le da videnje spet doživim.

Brigjan: Rad par let se prebepim,
 le de soidenje se odjivim. }
Fran, hejstec: Rad par let se prebpi,
 le de soidenje se odjivi. } ot enem

hejstec: E bogam, z bogam duša moja. }
Fran: E bogam, drago mi uče. }
Brigjan: Leino hodi, dragi sin moj }
Fri: Drog, hoister je gupj! } Le pomoleja.

(Brigjan in Fran in predst. vbe. Fran objame in
poljub. hejstec. Brigjan odide z hejstecem
na leor, Fran na desno. Le ho se pogovorja,
se zaenje rečeni gro, rečene zaje obrona delj.
nje nbove gora, bed zromenjem in golbo peke

zastav.

Pisro dejanje.

Na ~~pisro~~ ^{pisro} pred gostilno. Pri gostilničarji hini na prostem
za plinčij jeznanje iz smorih debla napravljeno plešivce.
Ledi odre ~~iz~~ lifa, pod ujo in obrog miže

1. prizor

(Med plešom in godbo u dirqui zastra. Na plešivcu vse polno
fantov in deblak, hi plešijo. Na odgojenem postroju sede
godci. Pri mižih pred hino sede stariji moški in ženske,
se popravljajo in pijajo, med njimi župan, ^{ničlet} in drugi.
šabija u mudi sedaj pri tej, potem pri drugi miži in pranje
šabibici in Leubi stenci. Po krage pleš, pri mižih veme
scene. Kadar pleš mehe, se usujejo pri s plešivca in pranje
ke mižem. Peter s svojimi polet, brich, Franc brich in
Ljiza ter s klagu gre ravnotele k eni izmed miž, hja
redjo. Boltejar je ital pri ograji plešivca in gledal pleš,
redjoj qukemabi za drugimi k miži in vede.)

Franc: No, Boltejar ali res me gis plešat?

Boltejar: Po ja ne znam.

Ljiza: Potem ja ne bo nič z nama.

Boltezar: Je ne, c'è pa ne znam.

Kicka: Te bom pa jaz naučile.

Boltezar (vse): Ali ne?

Kicka: Zatoj pa ne! Taj znam!

Boltezar: O, ti je znaš, ti.

Peter: Hajetica!

Hajetica: Hoj, hoj!

Zupan: (Hajetica) Paminej gim je se en ^{lokal} ~~lokal~~ - kavel -
mujim.

Hajetica (je k Peteri miži): Zupan se ukayeli. (Zame
prazen lokal je volde - hiw, ~~skeden se kavel~~
~~se je peline miže gostarice miže~~)

Boltezar: Kenda je! Dames je jeznanje.

Kicka: Hajetici mure lita hudi hudi, ko mure sluziti
su je natekariw.

Žje: Hm, zebaj nobie. Je se zandraj flebnaj, kot op,
parfeti hrave in presice.

Peter: Peter se ogame.

Franca: O, flebnaj pa je. Ne rem, zebaj bi me bilo.

Peter: No, ur, such pek, behde (gohje) Ljje!

Peter: Tudi s gostilni velikohet ne manjka hvar
in pesice.

Tranca: To imas pa upet par, pa vender.

Anika: Kaj pa je hotela drugega, kakor si stujit,
he je Boštjan punel. Ali ce ti bi bil dete.

Ljiza: Tran je pa tudi samo kolike casa prisiljal
denar, dohler je bil vse jir. - Samo s
gostilno je pa tudi ne bi bilo treba iti stujit.

Peter: Tam pa ne?

Ljiza: Potena punca je ne gre! Ta bi tam vabl zapit
klicom kapel po njej.

Peter: Ah, ne vem?

Ljiza: Si mislis, he je gostilničen odorec. Ah,
ff bezi, bezi!

Marytina: (prinese poln bobal in ga postavi na mizo.)

Anika: Leica je, he je sama.

Peter: Pustimo opravjanje in rajš pijmo. (Nataha
vrem prjimo in pijjo.)

Lupan: Kakšno zeganje pa je lefos? Niti ene pesmi

se miser strel danes. Alo, fantje, dekleta! Sam
melci ti se! Zaprte, zaprte. Moj pristavnik bo
naprej!

hatija: Zaprte, zaprte!

hri: Pa zaprimo.

Ibr:

Kor žitah se mlada se hri nam pecliva,
gubegum nam pijice puchovno srce,
ho gubba nam sovna in čarč po polne,
ker mislil bi bekrat na jabot, solja?
Zato pa hujebim ovi, fantje dekleta,
zaprimo in pijimo in plicimo ovi!
Le kratke mladost je in kmalu puchmelu
bo konec pucenimih in pibodimih dni.

Peter: Pa prite bo smrt
z jekleno koso
in ovi bi samo buhaj
sti kongo
~~fantje~~ ze njo.

Pri: In ovi, bi samo fantje, ~~fantje~~ sti kongo ze njo.

Vri: Zato se bejshebur svi, fawlje deheleto
zopojmo in pijmo in plesimo svi!
Le bratke mladost je in kmalu, prekmala
po koncu presionih in protobolnih dni.

Zupam: Vidite, kako je par. Kaj bi se tako semerkar
stajali.

Prstelj: Dorožite, gospode moja, da jaz nehoj pod
lagam.

Zupam: Koko pa da se je ta splasil. - No le govorite.

Prstelj: Predlagam, da bi nam shajetice zapole.

Vri (zviudenur): shajetice?

Lozza: Kje pa hoj zna?

Abotari: Saj je res! Kje neki ona hoj zna!

Prstelj: Ne vedite, da me brate vojene. (Pre le
shajetici) Zapoj, le zapoj!

shajetice: Saj ne znam.

Prstelj: Znaš, znaš! Ves por od plavice!

shajetice: Ne upam.

Matija: Le ubogaj mi zapoj!

Lupan: k, le zapoj!

Hayetica: Ča pa pokazim.

šestlety: Ljg ni v cerkvi. V gostilni se tudi lahko
pokazi. Ti bom pa prougel, če ti ne
slo.

Prerem.

Hayetica: Rad bi darček bil v domačem gozju
pesmi ~~pa~~ ^{peral} sladke vse vrči,
da bi tiče obrog njeje ljube spale,
da jim ranje težke, budnim, prepodi.

Rad bi uca bil ljudem njeje
je ljubezen, za lepote in radost
dušo pojo rad bi jim podaril /
s pesmimi radil bi v njih modrost.

Tičke namur so hrog njeje spale,
človek pa je pit in vinjem mirno ocl
petje starikov je vicer slisel
a nasmehnit se je in groz zehlet.

Starika pa je v uca zabolelo,

pustil ljubi je domači goj
 ki zbežal je v bujino delic, delic!
 Bog zna pride li se hodoj najej!
 (Pravli je zola, ne more več in zbeži v hriso.)

2. prizor.

Pujinje buj šarjetica.

Polteja (shiri oshanni) No, kaj pa je zolaj?

Kri (se sproledaja) Kaj je je?

shelije: Kaj je šarjetica? (Za nje. hriso.)

3. prizor.

Pujinje buj shelije.

Angjan: Angjela pata je pa lepa, kaj me?

Kri: Lepi! Pa lepa!

Lojje: Take site pa tusti mi.

Peter: (Lojje) Ti znaš, seveda boje!

Lojje: Bog se, si me.

Lujan: Te pesni se nisem stisal nikoli. Bol lepa nekje je
 ima?

Mitelf: To sem jaz, renjane gopda.

4. prizor

Prijatelj, Matija.

Matija: (iz hiše) Je že dober svet. Škalo je poplačala, udaj je
svet, kakor prej.

Lupan (učitelj): Ča res, pa prij.

Učitelj: Tudi jaz sem malo deljen njegovega puzeha pri tej
pesmi. Naničil sem jo tudi jaz.

Lupan: Glej ga mi, stavega pameca !!

Učitelj: Nič stavega, gospode moja. Najbolje je delila ^{sem} / se,
plavo se priti, se priti, gospode moja, ~~legala~~
z naperom med.

Bottega (Peter) Kehr ga je mogoče, da bi prišla viza se priti?

Peter: Potujaj, bi je zgodet kehr.

Učitelj: Pohajala mi pesnikov in me povsile, naj jo naničim,
da jo bo mogoča zapet. Lajgal sem jo doma na
spineku in vete, gospode moja; Legala mi
je v puce. Prahral sem prišel sem, primisel
godli in teko pa se jo naničile.

Lupan: Lepo, lepo, učitelj. Ti si na mehu svoj, k ti ricem.

Lojza: Po pošti je dobila pismo! 'Hm' kaj bi pa le rada vedela, rekod.

Peter: Paar biže te!

Lojza: čigra tebe bolj?

Mislaj: Čelkod? (Vedreji) Od zamega, hi je p glogil in skomponiral.

Metija: No, od France.

Priljaj: A, od Briljanovca?

Metija: Od katerije pa misliš?

Lojza: Da se mi konca!

Peter (gledajoč Lojzi): Kaj ne?

Zupan: To je rajno, to je rajno, svedje. Če je ona dobila pismo od France, potem mora tudi vedeti, kje je. (Metiji) Kaj ne?

Metija: henda!

Zupan: To je rajno, to je rajno, svedje. Fran hi misel pr. dedniti Briljanovca kajter me Samoti. Ladija pa ne more plemeniti zepriševine, dohler ni dogman, hje u dedni udaj mcheja. To je rajno! hbrnle se je vednija

na me, kot župana, naj prizovem po brealskim deklic.
Ledyj sem v minimum položajim, da lahko prebržam
slavni oltosti. - helija publici deklet, naj pove.

helija. Fehj: (belati. hno.)

5. prizor

Prijinji hej dekije.

Lijze: Ledyj sem videli, kaj bi j tega

Boltejar: Dims videli.

Tricha: Poredate so, hje je.

Francha: Fo hej je.

Lijze: Fo, fo!

Boltejar: Fo, fo!

Tricha: Glabo mu gotovo ni, ^{drugje} me bi pošiljal hejtelici pemi.

Tricha: Tudi idnar je vedno pošiljal rictu.

Lijze: Je mar to hej? Fehj ga gosluj, to je!

Boltejar: Fo je.

Lijze: Joz ga mislim, ei ti bil hejre, uzi slavnaj ne bi gmeu
rei za knuicheg dekleta - svote - svote, heba je
hejita.

Roop

Anička: Zakej pa me?

Trčka: Res, zakej le me? (Štarka metodije protivnega poga.)

6. prizor

Prejunci, šebija, čajetice

šebija: Leuba, ti malo pazi. Loj osti, da ji (keji na čajetice),
na zmedena.

Leuba: Le ne vem, čemu ji pišiš. Ne jaz, ne jaz! (Jezus
hodi um ter tje, šebija le z nevoljo gostom.)

Zupan: (čajetici) Glej, ti ji poredel šebija, kaj jeliš.

čajetice: Vem.

Zupan: Torej ti res, bje u nabeja sedaj dobjevaš Fran.

čajetice: Ledele vem.

Lojz in mladi dvig. l.: Ledele! Šebija!

Zupan: Sedaj te oprasam, kot zupan, da mi poroči, bje ji. Blod
zestve.

čajetice: Loj u me prazim, čeprav mi je pisal, ^{na} I molim
v tem.

Lojz in dvig. l.: Pahe! Šam je!

čajetice: Tu imam ~~goritelo zjutraj~~ pisano napisan

naslov. (Ja da jupann.) Par pravitte ga. Ni
preba, da bi recela psa srejnje.

Zupani (gleda pistek.) je je par. Naslov je tu. Lano public
manjke.

Harjatica: Public? Kehr?

Zupani: Public, da!

Harjatica: Ne razumem vas.

Zupani: Torej razlozimo. Na tem listu se bere, kaj
je on, ^{ta} ni razvidno, kaj je on. Torej, kaj
je on?²

Harjatica (zinduro pogleda.) Kaj bi bil? - sumelike ji!
(Skoro oi, razum ^{deluje} Veljak, kicbe - hode fupane ni videlke se
smors nasnje. Eupje u opazbe: "Ligan je", "Tolati noce".
"Nicoeden")

Peter (plave polonem) Ah, sodreje sumosne! Tj. pazumete
si r tem, kje ti!

Boltegar: Kaj mi tepci?

Kelateri fantje: Kaj mi tepci. Peci se enkrat!'

pe, steg: Ne teko, gospode umje, ne teko. Ne upodobi

* Pii: La puashi peet in mix plet
stómski nâs pisar.

je, da si ce na jezgvanje prepričati. - Des je, on
je umetnik. To pravi sodce, je umetnik.

Hayetice (in kiva pici s predprosnikom in stopi o huj)

7. prizor

Dejanci, pisar.

Pisar (prvine pisma in časopis.) /Prerem/:

Dobro jutro obični si,
prijatelj, * gospod župan!
Ker je danes polno je,
ko je polno dan.
To pletete in prijete!
Kaj sam ne drugo mar!
Za mnogi red in mir šteti
občinski rač pisar.

* →

En o je hja spet in huj
hde vedur ko garus.
Koti drugi, hakov jaz pisar!
Koti drugi boje zna?
Če hujajo ce je meji

al' je za testament
jaz najdem vedno in pravo
najugodnejši moment.

Tri:

On najde vedno in pravo
najugodnejši moment.

Pisar:

Črni stroci potrkol
zapisem za oblake
in v svoji skrivni razdelim
^{nam} si delo (kaj ne župane) vsemu čast.

A eno je, kar v enomer
pozna naš pisar. —
Pegaviti tega kajke mi!
To ljubi je denar.

Tri:

Pegaviti tega kajke mi!
To ljubi je denar.

Pisar:

(kaj ne župane) Tako govori župan: 'Respekt!' Karolus
je pripeljala prste bele pisane in časopis. Tu
sem bil mnenja, da ^{se} župan ~~se~~ zadigani
kakej na žegnani, sem princel vse shujaj

sem, da pregledajo prost. Tu j. (Polji va na mizo)
pisatelj (zupanu) tli dovolite gospod zupan, da pregledam
danasnje "Norice".

Zupan: Dovolim.

Pisar: Prosdal sem na prosti, da grem sem in mi p' del
prostor tudi se pisano za senjeur junger
charjetier. (Da charjetier pisano, potem vose le
zupavici mizi, si naboci s prazno cazo vina in
pije.)

Greda zasnova. Mladina gre plecat na plenicice. Zupan
gleda prosti, ušlely bere e asopis. Tospuzju abji charjetier,
odpre magje pisano in bibe bere potem p' sedba plenu
godbe zamitljene poje za u.)

Charjetier: Pisane snelo, leko me blajo
lepje izobzene obetis mi spet.
Zupan, senjem in srce mi pari,
da le mi le prazan, ^{tr} prazan obet.
Drugi, moj ljubi e neznamski deforcel,
hude tr, hude, da mislis na me.

Misli pr moja i vedno qui tebi,
i tabo je duša, qui tebi pice.

Slavček ti daljnji, kdaj boš spet vesel
milo na glasih mi, kakor nekdaj.

Kdaj se praviš? Pivnice zablode,
pivne zablode mi zopet najaj?

se pravi:

Prišel bo slavček, te drobiti moj mihi,
zopet mi pesnice sladke bo spel,
jaz pa mu gledate bodem v plesca
on pa mi pice moje bo zel.

^{Dene}
(~~Prva~~ pismo v gazete in ga opavi. Gleda se nekaj tektor
sja ptem neke prvi ples. Priquod zopet le prajim
mijam, kakor v prvem prizoru.)

Mistef: Čujte, čujte gospoda moja! Čujte kaj je v "Novicah"!

Zupan (pregleda novičnu od prajil priso): No, kaj?

Mistef (bure) Velika vsepoh našega pojaka v tujini. Te dni
je koncertiral v | Trajdanick ~~simple~~ vrtov
na rijolini J. Harca z relihanškim uspehom. Ob.
činstvo je pmetnilo z neodvisenjem akklamiralo in

Mi (razum ljube) Slara, slara!

Boltezar (zaprufi) Slara, slara!

Ljube (ga puna) Fibi, tepce!

Boltezar: Ali ne bi sme reci?

Ljube: Ne!

Bišteg: Fibi ga gospoda moje, mislim, ~~da~~ je nasa dolgnost, da slarnega ~~je~~ pojaka predur po. castimo. Tomovina, hi ne zna ceviti, proji h retskih miij, jih ni predur. hi ga boceur liti vedni, zato predlagam. . . .

Zupan: Orichej. Za te sem jaz tu.

Pisar: Za te je zupan tu.

Zupan (pisarja) Blivi takoj jibri svo stoiskega poete mi dij na dnevni ped celim ficker: Nas slarni obcan s lujini.

Pisar (ni zepianje) Nas slarni obcan s lujini.

Bišteg: Lenda mislim, slarne gospoda, da ^{smem} ~~ga~~ sprojiti slejo.

Po myjem hi liti najumelneje, da menje da upidati s vygoso pojatu hiso mnamorne plico s primar.

nim napisom, recimo - - - .

Lupan: Tak, to pride na pozovu se mi jebiruju
reji. Tam predlogj in govori, učitelj!

Pisa: Da, tam!

Prerum.

Lupan: Svea nam je bila mila,
da smo zvedeli vse to.

Vri: Da smo zvedeli vse to.

Lupan: Larna zdej bo naša penja
i čast za ljudi meni to.

Vri: V čast za ljudi njemu to.

Lupan: Kdaj me je prignimo čast:
Larni Fran naj živi!

Vri: Larni Fran naj živi!

Lupan: Lara njemu, čast i meni
~~Kasa penja za slasi.~~ Lara naši penja vse!

Vri: Lara naši penja vse.

Peter: A baječici predobri (dogaj čast)
mya čast naj ~~vse~~ kipi.

Drago dete d'bae, duša
 slava z Trasm deli.

Škromno pubej ji pretola,
 kot vijolec nični cvet
 je jehala in lepela,
 ker ji dragi sel je v svet.
 Zdej reduj u dekle zjato!
 Slava s slavnim t' delis.

Zdej pyabljene so polje.

Pura naj se recis. (Fide casu)

Tu gje casu, kici z manu! (Troite)

Gj, ~~tu~~ kot meber so zveni!

Quio tebi, vico njemu
 nama s pica pake gela.

Zbae: Quio tebi, vico njemu
 nama s pica pake gela.

(Figgja case!)

Zantre.

Da magne dngs kikin!

* Prejsuji, pisar.

(s' diriziral.)

2. prizor

Pisar: Tek, nehojite ze enebet. Garpit zupani in svetoclei echeje zupaj. Pomeniti se mnogaji ce o paznit mclerobornih formalnostih glede de, nasnje slavnosti. To ni mcleroborn! Na ne mnam misliti paj. Leco ze nagovore. Slavnostni govor ze zupane. Nalucisni popr. pod. Kraklu: Ve. - Prosim, sedaj ven ni pricahajte na vrtu, da pridemo mi. Vednoche se shujne. Prosim ven!

Mertez: Hotel sem te peci ...

Pisar: Prosim, sedaj ven! - bradui ukaz!

Ve: (belhajajr)

Pisar (si da opraviti pri pisclni snizi)

Martice (uboji + vpruzja p Peteru): Ve! hej Peter. Ker smicimo se mi zeli ven shujaj. Ci bi Fran so vadel, ali bi se smejal!

Peter, je ze tako Martice! Gledje es zmnog receli!

praznikov in slavnosti, pa naj zjineja velhosov
je. Pobjelira!

Mejstroses Fom is par! (belidete)

3. prizor.

Pisar, potem Jupan in Petroclcer.

Pisar: Lano deto ima clovcler od tehile stoari, priznava pa
nihilov. Table groda euhat nphje dake melo
zagode, pa ^{ti}im kemalu postavili sponemile.
Jaz pa je hodent let pusem in pristim za ves prupo
in ne vem, se mi bodo lupil kerem kraj na
grob. - A hej! Naj boliko je, da ^{se bo} ~~pa~~ danes jedlo
in pitlo na obicinske stovike.

Jupan (vs praznicem na celu se boj praznicnik Petroclcer):

Tabr, gospode moja, v bistvu je ves nacit za
dancinji slavnost napravljen. V sporedu gem
proi jaz, potem - - -

Pisar: Ne, jura gre godba.

Jupan: Proaj godba, potem gem jaz in - - -

Pisar: Ne, je godba gre solike mladina - - -

Zupan (brže reči in potem jez. za vpraji to samo z gledi, her govori naprej)

Pisar: --- z ničeljem na čelu. Potem gre ---

Zupan: --- quem jez. ---

Pisar: Ne!

Zupan: Kdo pa je mago?

Pisar: Naša ^{liška} ~~liška~~ garda.

Zupan: A tebr! Potem pas (prohaja me re)

Pisar: Ne re!

Zupan: Pa kdo?

Pisar: Pogarne blauba mi je nje, dmitro
derse historičine se pisule je temu pa
občinski svet z županom ---

Zupan: --- na čelu.

Pisar: Za občinskim svetom gre ---

Zupan: To je potem vse cur.

Pisar: Pa mi! Za občinskim svetom gre
historičine je pehe občinski in hmeder
narodni ljudstvo.

Zupan: Fajro je. Ali misam imenitno gospodil spood.?

Doctroclai: Imenitno gospodil zupan!

Pisar (zgodeno gospodes.)

Zupan: Doctroclai, misam imenitno gospodil. Ali ga jelite doctroclai?

Doctroclai: Prosim, gospodil zupan.

Zupan (se obrne proč, vidičie ij gupa spisanu gospodil.)

Pisar (med tem doctroclai) Taj am ga le paj.

Doctroclai (goljarno) Vemo!

Zupan: Pelnizajte! Slavna penja! Slavni naši občan
v tuji mi! - - -

4. prizor

Predstava, sluga obložnega mada.

Sluga: Respekt gospodes! Respekt! Keti je gospodil
zupan, prosim.

Zupan: Faj! Kaj jelite?

Sluga: Pribijam od obložnega mada, bekm vidite
gospodes - - -

Zupan: Poznam vas! Kaj pimašete?

Sluga: Predložnik mi je yivoč spis z yucenim

ukazom, da ga imam pjeviti gospod
zupana pamenu u lantne robe.

Zupan: Potem je govorio bez raznege. Hajder!

Sluga: Prosim! Dodavine zivica po pred.
pisnu in pitavale pet govor redanje
veljav. Prosim - - -

Zupan: (reje zep in plača) Tu je! (Pisarju)

Zapisni u občinskih blagajno: Pet govor
u dostav pisma.

Pisar (odpre velike knjige in zapise)

Sluga (upari denar) Hvala! Respekt gospoda!

(Popeljavski po razpisu in odvode.)

5. quizu.

Prejiny: bez druge.

Zupan: rajno odpre pisma in lihe bere.)

Petroveci: Kaj je? Kaj je raznege?

Zupan (da pisma pisarju): Beri! # Sam ne
vidim dobro.

Pisar (ozame spis in bere): Gospoda pishevu

Zupani - - -

Zupani; (ponosno svetoblaem) To je prvi jazy!

Sebrodci (u nemu prisklonijo)

Prisar: - - - a vedno in romanje. Turodno
 se dole pristo, da u je a bujini živci
 godlenile Fran Novin, rojen in pri-
 stojem a tamonjem hgu qui veči
 eksplosiji (kerurodno) pruvvial,
~~kebe~~ ^{je} Zgubil viel, ^{pruvvial} ~~pruvvial~~ ii
 demu joko in se tudi nabraje \$
 priskodoval. Zupani u pozolja, da
~~se~~ ~~priskodoval~~ ~~priskodoval~~ ~~priskodoval~~ ~~priskodoval~~
 tega moja ^{hijbe pruvvial} a domačo obćino na
 obćinske stoishe, ~~hijbe pruvvial~~
 gajje. Seker vrnih dui od duera
 moćtre tega poziva. Mr. Zupani u
 li izvial pruvvial pruvvial u pr-
 nenićeneq pruvvial a domačo obćino
 na njegre stoishe. Glede nedeljje

page 1. introduction

" " "

" " "

narodil naj u zgori župan tekmo sul
dri pri predpisaneu predtojnikeu.
Chozni predtojnike. - Predpis me.
Eitljor.

Župan in prebodec (predelci med črtanjem vedno
dalje obraye. Ob koncu pisma u župan
nes uniceu pesde na stol, nastane
hipwa šisine. Tu je okamenelo in
u vidu, kakor bi stalo na odru velike
lutke. (Potem, konec stisur)

Župan: Oje, oje!

Prebodec: Oje, oje!

Župan: Kaj pa sedaj?

Prebodec: Kaj pa sedaj?

Župan: Tu je pri kraju!

Prebodec: Tu je pri kraju!

Šivi prebodec: Kaj naj bo pri kraju?

Pisar: Sed je us! Kaj naj bo pri kraju.

Župan: (Prebodec) Ampak, kaj mislite?

K. pagum T. vector.

Srebrnelc: Kaj mislite?

Prvi srebrnelc: Zakej bi bilo pri braju, spasiam?

En kaj naj bi bilo pri braju?

Pisar: Saj je us! Kaj naj bi bilo pri braju?

Zupan: Mi mislite čuli?

Tri srebrnelci: Leno!

Zupan: No braj!

Prvi srebrnelc: No braj?

Srebr. pajum I.: No, braj!

Zupan: Sedaj je revidar vse pokravneno. Mi ne razumete, da je sedaj vse pokravneno.

Srebr. pajum I.: Razumemo.

Prvi srebrnelc: Pa zakej?

Pisar: Saj je us! Zakej.

Zupan (si brise z antro polno četr, rotane): Po je revidar jasno, hokan beli dan, da je današnja pravnot padle v rodo.

Prvi srebrnelc: Zakej?

Pisar: Saj je us! Zakej?

Zupan: Vendar ne moremo pariti človeka, ki
ga bo morda rediti prej,.

Pri svetovlec: Pa zlahaj ne e.

Pisar: Zalahaj ne e.

Zupan: Jaz sem odgovoren, lehu te čuli, da
se prepelji sem k nam. Oblast zlahaj
tere in županova čast tega, da zlahaj
gvošim. lehu se splah zeli, da smo
se s to ~~primo~~ planovtjo preuaglesi.

Svetovlec, rajun I. Preuaglesi smo se.

Zupan Tu da se je ~~namerenda~~ ^{sta} ~~preuaglesi~~, je hira
prar za par le mestel.

Svetovlec, rajun I.) Da mestel je hira.

Zupan: Le malaverno preuaglesimo, smo bli
ni pri se mesteln zapeljavi, ker ta
človek, ki ga bomo morda rediti
redaj s vojimi žulji, za naša trg
ni par ničesar dobrega ~~stare~~ ~~stare~~.

Svetovlec, rajun I.
Zupan: Res, ničesar dobrega!

Luzana: Fako, gospodje prebrdci, presoderite mi pre-
mislite, kaj li se delo v tej hem lecut
hm napraviti, da quidemo in zagete

Proi pretocelci: Glavnost naj se visi.

Pisar: Fako je! Visi se naj!

Proi pretocelci: Nikče drugi se ne ve o ubegn
skrožnega urade, heko edino mi...

Pisar: Fako je!

Proi pretocelci: Kaj naj recemo ljudetom, zahej
smo publicceli prodavci. Kaj naj va
pravimo s spminshki ploico, ki je
je uzolane?

Pisar: Fako je!

Luzana: Ploica naj ostane zbrsta z derksami,
heko je. Digneje je ne bitem ~~puti~~
damo ~~iz~~ izurati in zdelo in
zginile bi brez sledu. Kar se pa per-
plave trice, sem nmenje, da naj
odpede. Ves pret li se nam pozuje

smejal, da smo pravili občinskega sveta,
ki ga mora preizkušati piske menja.

Pretor, razum! Res je! Prar imete gospod
župan.

Prvi pretorec: Kaj naj vidimo ljudem? Zatoj, da
smo odgovorili.

Pisar: Saj to je!

Župan: Ljudje so videli skrajnega sluga, kaj
ne. Bi lahko vidimo, da je prišlo
prišlo v smrti bebe visoke oube
ne doma ali kaj drugega. Vred tega
se slavnost ne more videti in se
preloži na nedolžnem čas.

Pretorec, razum! Trmasti smo gospod župan.

Župan: Tahr u vide ljudem. Trmasti pa slavnost
na se vidne čase odpade. Kar se pa
biče občinskega sveta prepustite me
menii, županu.

(Žung se čuje govorba in strel.) Zirchus ur,

seujine plicii.)

6. prizor.

Dvojica, učitelj.)

Učitelj: Gospode, ali ste hruščki. Prosim, je gred - prosim!

Zupan: Le gred, da. Ndr ga je hrv, kakor ti, zverca kraterne.

Učitelj: Kaj mislite gospod zupan.

Zupan: Da si vedla tepac.

Učitelj: Si, si res. V tebi blamajo nas spari.

Učitelj: Ne razumem, prosim gospode.

Zupan (uči učitelju): Tak idite in proejte ljudem. (Čih pine shoji nete.)

Učitelj: Kaj pa, prosim.

Zupan: Bis je zvede, tepac! (Učitelj: Učitelj.)
Učitelj: Učitelj.)

7. prizor.

Tri učitelji, zidar, učitelj. ||

Prvi metrodlec: No, sedaj pa imamo!

Pisar: Kaj je res, sedaj pa imamo.

Učitelj: Kaj pomeni ta razburjenost, gospoda.

Prvi metrodlec: Slarnost odpade.

Učitelj (slar) odpade! Zakaj?

Prvi metrodlec (haja ve mate) Poglej jih oprašat.

Pisar: Ja, hej oprašat!

Učitelj: Interesantno! (koje z glavo in rokami stvari mate.)

S. quizer.

Prijenja brez učitelja

Pisar (zagnano proum metrodlec) odkrito reče, jaz sem se ja to slarnost re, liho sandel mi sem mislil: kaj jelet in pil bi te dan zastruj! The drugo mi je eno figo near! Sedaj pa se tege ne.

Prvi prebivalci: Taj to je bisto! Tri leta ni ~~stis~~
kishi prebivalci ni garlopa i interese
naradnega ljudstva preplacno. Zid,
rujis se in muci's! Pa pride eubret
prijoljnost za preplacno pojedino
ni ti se to pozno! Shandal!

Pisar: Taj je res! Shandal!

Zastav.

¶ Proiectet permittit predicare "Traversa solena ---"

Trojke dejanjé.

Secunija, behar o prvem dejanju bez plesica in mig.
 (od lipa klop.)
 1. prizor

Kajetiva, polna zbor.

Kajetiva (vodi pri miži pred hišo in pleto.)

Zbor (o dejanju) Polagoma se približuje in sueli nehas se za
hulisanji. Na oder posteljo klapci in delec, behar
in o predigri; mačaj in o polje domov. Tu je živahno
in razposajeno.)

Ljilja (pove ugleda Kajetiva) O, bog ga dej Kajetiva. To u
 hi gradi. Lepo o penca pletes, nas pa peče poluce
 o habet.

Boltojar: Ja, nas pa peče poluce. Nas, hi moramo setati.

Anča: Nihar zvezet ne zvinste. Taj dela sueli puc.

Ljilja: Serede dela. Pa rane gospoše stari, ho rime
 gospoda je ženina.

Franca: Gospoda, hi ge ho morala rediti penje.

Anča: Taj te kbiže. Taj miše!

Archie: Oh, kahlisni ste. Dajta mi.

Lijza: Kaj ga drugoga. Še nje je to pedile.

Šarjetres (krisi pokaneci): Kaj nam ošte to mar! Če ga
to pedile penje, ga to penje; ni ga ni forte!
Angel's povem nam, da ga fudi penje ne to.
Štam vas bode, da se posicijete y nevioneg
elovek. Kda se kaj eke si vas! (vdode - hiso.)

2. prizor

Prijanji: ~~Peter~~ huj šarjetres, Peter.

Peter (je maripit je prej vste šlamu leahur drugo ni šival
zadnji šarjetresne fende.) Kaj upel jezimate. Mi vas
res ni drugoga, leahur oparlganji.

Lijza: Oho pristarniles! Hajpada, šarjetres angel caruh.

Peter: Zgubite se domov. Nimate kaj opariti tubaj.

Lijza: No, le poptimo, da me to spet oganjo. Šrehi vadi
lahela --- (vdode jezur, drugi flegmatičem za njo.)

Poltezar: Raeli lahela --- (je je Lijza.)

Vsi (razum Petra odidejo. Še je Peter sam piletu šrehi
nazaj.)

3. prizor.

Peter, Ančka.

Ančka: Peter, zbalj ne greš z nami?

Peter: Gabi se mi vse pljuje. Ker ne morem videti
kuda mi sem najraje sam.

Ančka: Zabalj za Peter?

Peter: Le pogledj jih! Pači Franore nuniče se ~~ne~~ ^{ne}
zabine nael barjatičev. Peter, da je huda pua!

Ančka: Nesramni so. Des! Sedim ti si dober. ^{Samo} ~~ti~~
~~sedim~~ se polegna je nje. Ne vem, tudi naša
brake je dobra; miholer ne rde žal hude radi
Fraua in barjatičev.

Peter: Ančka je res pridna in dobra.

Ančka: Meni je vedno hudo, ker teho jezikičje. In,
rei Peter, jaz, jaz ~~se~~ ^{ti} sem ti hvaljines, se
vedno havis barjatičev.

Peter: Saj si tudi ti dobra, Ančka. Sedaj ti je
proum. Včasat sem že mislil, ker polopal
bi te na ramo in te odemel v svet, v

Lujiro, bekuo parizo. Faku, da li biles
midra jama nehe. cheui se gdi, da li
sto nama sakramensko rkujo. (Fo pgueta)
Mi ne ~~...~~ Anika.?

Anika: E mogoci!

Peter: Mi ne?

Anika: Mislim, da je!

Peter: Da li?

Anika: Sareda li!

Peter: Res?

Anika: Zabaj za ne?

Kuplet:

Peter: Po preta dvoje
kogubra zelijo
in gualijo phujaj
objestni ljudeje.
Ne vidijo solnce,
ne boje naravo,
ne vejo da v prst

jim lije ucc.

Ola:

Ne reji, da o pish jim lije ucc

Luika:

A jay u gooclam,

hu tele pglodam

ni odim ti + jasne

in grete odi,

da kulajle molri

par ~~u~~ plahr, kojice

mi picee drobur

se shite cepi.

Ola:

ni picee drobur se shite cepi.

Peter:

Zahaj bi shivale ?

Zahaj bi u bala ?

Ho minas u shi ~~u~~ ^u

in belu puel houn.

Leby te popeljem,

ga zem te ozamem

ni shujej ² - ¹ visharoc

ni kibi moj dom.

Ober: Tu vobrasira spenjaj si biki soj' d'om.

Anika: Jay tom te ljubite,
ti zganu belilas
in post'je nah gale
ose dui in noii.
Pi bis pa peperal,
jay tom pomagale.
Kaj mari to nama
peper med ginduni.

Ober: Kaj mari to nama peper med ginduni.

Povorniter: Ober:

Anika:

Peter:

Jay tom te ljubite
ti zganu belilas
in post'je nah gale
ose dui in noii.

Pi bis me ljubila
mi zganu belilas
in post'je nah gale
ose dui in noii.

Pi bis pa peperal,
jay tom pomagale

h jay tom peperal
ti bis pomagale

Kaj mari to nama peper med ginduni,

(Advdetes.)

4. prizor.

Župan in pisar

Župan in pisar (prihajeta od nasprotnih strani.)Župan: Kakor sem ti naročil, pisar!Pisar: Da, gospod župan.Župan: Jaz vitanem se nekoj čaka služaj & gostilni.
Kedar ga pripeleži, me pokliči.Pisar: Prišel, gospod župan! (odide.)

5. prizor.

Župan, Matija.

Župan (hče iti v hišo.)Matija (stopi iz hiše.) Dobro dan gospod župan.Župan: Dobro dan. Namejzen sem te kleti, Matija
ne hvaliti pramenek.Matija: Čast mi je gospod župan. Prosim, ali
želijo v sobo, ali gorlijo sebi bar služaj.Župan: Bar služaj, Matija. (Leče k mizi.)Matija (zabliče okrog mize & hišo.) Prejetica prigni
mizo tu zunaj.

Metija: Kaj želite gospod župan?

Župan (si briše plečo in obraz.) Le počasi, ženo ji!
Le počasi, da se malo ohladim.

6. prizor.

Prejinja, Metija.

Metija (pinca pet.): Otker dan, gospod župan.

(Prizor niza.) Kaj želite, posim?

Župan: Pradur, uradur! Danes samo pradur.

Metija (Stiho Metiji): Nič, Metija, nič!

Metija (odreče i hris.)

7. prizor.

Prejinja huj Metija.

Župan: Glasna oblači mi je ^{na} ~~spriča~~, da sem podal
plugo za našega najnuvejšega občinskega
povelja Franca Novina i metu. Velik čas
pričaujem, da ga pripelje. Kouje in ož sem
del jaz. Zaaj se nastane opravauje: kam
i njim?

Metija: Kasur prav, da ste prišli gospod župan.

Fraue njamem jaz o moj hriso.

Zupan: Kaker to? jaz um mislil, da bi um deli
stauranje o njegovi kajti in um prisel
radi tega ke tebi, da se izmeniva kaker
in kaj, ker se od oblati portoljem
upravitelj kajte. Kraur pa bi dobival
iz ubojnice. Za to bi se obicno kasnele
najemimo od njivice in karuiba,
bi spadeta ke kajti.

Metija: Ke ne! Ja njamem jaz.

Zupan: Dobro, dobro. Ali jaz um pac misle
teker.

Metija: Ta stvar je ze mejena, gospod zupan. Jaz
upracjam njegovo hriso in drugo. Placati
~~oro najemimo~~ bi um je pepel iz njivice in ost
um sinam se ~~ke je~~, ker je narocno,
naj hranim zavij, in da je sporc, bolaj naj
se um placat. Chajstice me je povile,
naj ga njamem o hriso, da um bo stregla.
Sehle je pridur in delavni in sheli je me,

hakna hčarke. Pa sem dyal, da ga oganem,
 če ji ne bo dela šloh za ota - za me in za
 njega - paric dele. Telle je hito tabor
 sveta, da me je har objeti in jobelo je
 od svetja. Zatiževala je, da hoče hiti pri
 me^m hupšcine debla in me sem, haj se
 vre. Haj ji vre gur! Oholo nimanu, mlad
 judi niscu rēc, pa ga oganem. In élovele
 rēc, ali manj pri hūsi.

Zupav (ogričem) Haj ga u bolibor hndim in ubijam
 garr peeli njige. Takej mi tega nisi po
 vedel greje. To se pari voditi oblaet ze
 nos.

Chatija: O, pa me, gospod župav. Haj le niscu, da
 ga vedite penja in hi se vrche debla in
 orck blapee, ~~obričem~~ hi niti darba ne
 plače, obričnita ob njige. Sem se pač puniti.
 Ne manem ze to, da niman tabor vrce.

Zupav: Haj za to! Todeh quismeur se muras obryati.

napravu reuži, da prežameš ose to
breve na se in, da reuže nima nobene
obveznosti sêe.

Matija: Prežameš! Brez shabi, gojod župan.

Zupan: In s quidrijhom, da plésnihi prest to pshedi.

Matija: Seveda, seveda.

Zupan: Angela reuže je imela je shiše s
quozom. Vêr to glacial to?

Matija: Bom, pa sê to jaz. Kar ršim mi
pôlyite gojod župan. Po myjem ne
mne liti bog se kaj.

Zupan: O psim! Se nabe shiškôr, se nabe. Poraj
dobro: Tucl shiše lejis ti!

Matija: Vakar sem dejal.

S. piže.

Prejinja, pisar.

Pisar (pshiti) Gojod župan. Pohorus jodjau, da ga je je
pižefal. To sem pisil semu, p hîl je "psam".

Zupan: Shi si napisal pshihol?

Pisar: Se ne.

Zupan: Zaboj me?

Pisar: Ker sem moral iti sem.

Zupan: Ah kaj! Se ne znaš, Povod miram biti sam,
(Kitane.) Pojdiva! (Chabiji.) Pi tem portane!

Chabija: Da portane gospod zupan. Kar sem ga pri-
peljate.

Pisar: Kako?

Zupan (pisarju): To je povod! Pojdi! (odhaja)

Chabija: Z bogom gospod zupan! Se pripravim!

Zupan (chabiju): Z bogom! (oblastno odhruške.)

Pisar (z njim): Kako? Kaj pravi Chabija? (odide.)

Zupan (je je kulisami): To je pravdo! Zois + pisarji!

9. prizor.

Chabija, Chajetice.

Chajetice (je stopila je med zgodovinski zupanova misli budami
iz hiše, pristopi redaj k Chabiji.) Ali ni prišel
pisar pravit, da so ga pripeljali.

Chabija: Ja, da, povedal je. Ali ni pripravile sobe in

me, kar ji trebe.

Marijica: Sem! Te ukral sam najlepša hvala. Ne sem, karkoli sam prabila.

Marija: Kaj'bi sta! To redaj ni imela pa ^{delo} ~~opredel~~ samo z mano, odlej bom pa dra. Če upaš zmagati delo, boje reči.

Marijica: Bom, gotovo bom, pa če bi morda delati noč in dan.

Marija: Ne to heba! Spunte sem del me v zahup, jivine razum ene hrane, nimanu. Naju z Francem in kra, rivo šoš pa je opravila. Tu ~~le~~ pojde, če me pride heba poljen ~~skromne~~ mladine. Po gosteti pa budi lahko re koga najamem.

Marijica: Ne to trebe. Tu hieem striti sama. Takor u mi snili, revoj. Najraje bi mu šla napoti ni ga ob, jela pred vsemi ljudmi. - Bog se karkoli je! Oh! (Lahine volje.)

Marija: Še nikar ne jolaj. Oh, mogre pa re ogrovi. Kar ji, je! Je je tako bije volje. Ne pomega nič!

10. prizor
Pufsonja, Miska.

Miska (prehititi ona zgropljena.) Kralje bogu, da sta sva!

Marijica: Kaj je Miska? } (ob enem).
Marija: Kaj pa je?

Miska: Po ranta, da so pripeljali Franc?

Marijica: Ja!

Marija: Vera!

Miska: Oh kakšen perej je! Sedaj pa župan in pisar
pohvite nad njim, kakor nad razbojnikom.
Nasi plapci in dekle urode pri tehaj k oknem
in zijali v pisarno pa ga zovamocli, kakor
Judci Kristusa, dohler jih ni zaprodil quô
Peter. (Marija) beude ga pripeljajo k nam, kaj
ne?

Marija: Ja, pri nas bo!

Miska: Peter me je probal, da pojelite tje.

Marija: Tehaj, tehaj!

Marijica: Jaz grem tudi. (Gre k hišnim metam in jih zgre.)

Marija: (Je v opazju, gleda) Ja je pripeljajo.

Marijica: Že! Koj bog!

Vsi krije grob proti gadjin. Komaj da so za kulisami, se
začne govorjenje, omes Ljuzin in Francim smek.
Se ja krije v odru prazem.)

11. prizor.

Lupan, pisar, ketija, Peter, Fran, šarjetica, biche, Anika
Ljuz, Francika, Boltejar, klapci, dekle, obrci.

Lupan (brzi pri) Fobr, kuhaj smu bi pripejati, ketija,
nasica menskega poreda v oselce, bohar dogovorjuna.

ketija: Posim opreicunje gospod lupan. On mi menski
pered, her sun penej se mi nitecar dele. On ho
my gost.

Peter: (pelje Franca pod pazduho) Fobr je, ketija. Vse, kar
je proo. (Vede Franca h klopi pod lipo.) Tu sedi!

Fran (v zamurjanju, gospodski obleki, s izvini ocali, desno
robo v praveji je hodil obljuceno, sede.) Krala ti,
Peter, krala lipo.

šarjetica (pukiti h Franu) Fran, Gubi, dragi myj! (Ja ob.
jame jokaje.)

Fran (tara v ihanu obroz sebe, obzame šarjetico.) Si, ti,

duša moja glava, zrcelo.

Ljilja (hi štovi se v zgodju na poti med drugimi živali, snuje).

Ledaj naj ga le ime - umetnik.

Poltežar: Naj ga le ime!

Franca: Paar nič ji ne zorišam.

Anča (vsi itar, ogulju korček) Da vas le pram ni.

Ljilja: Oho Anča, koliko pa misliš zaslužiti, da
nosi gospodu umetniku korček?

Franca: Ves, da bo veliko pedlo. Tak gospod!

Zupan (prijatelji le Franca) Torej Fran, povedal sem ti,
kako in kaj, kaj ne?

Fran: Da, gospod zupan.

Zupan: Tu brs pri dolžji in menje je prste abbi ze te.
Abbi, ti se pojli sedaj z menoj, da zapišemo in
podpišemo dogovor.

Pisan: Da se zapiše in podpiše.

Zupan: Sedaj grem. Franca prosolue opravche in mimam
čara za druge reči (le obane le odhodu.)

Fran (otane) Gospod zupan, prosim - - -

Jupan: Jaz in občinški svet in vse svoje misle
s labrij voleneja opravba reč. . . .

Peter (hiter smes): To smu je dureshad stivali.

Frau: Oprohite gospod jupan! Lams zahvaliti um
se vam hotel za modre prijazni sprejem.
Res, hvale lepa. Vidli se, da je domovina
znala in zna sestiti svoje zaluzne moze tudi
se se nahajajo v provinci. Če je bilo to kedaj
dohazano, sta je bilo davno, ko je gospod jupan
podal ogled praviculosega podoljuba. Taki
sistek, da je domovina bila kedaj ukralajna
je podaj mehur, temeljito in me vse reime
cane orjzen. Torej se eubred, najprisicnejia
hvale vam gospod jupan, hvale obcinshemu
svetu in narocnu milemu signu plols.
Liene in ishema zahvale vsem za prijazen
sprejem.

Jupan (se olme povsot k drugim): No vidite! Ali ve
nisim svoje doljnost! Taki je kvar, ja, da

Pisai: "Ja, teko je kvar." }

pro običinski pereži ljudi hvalejni! (Klic oditi.) ✕

Peter: Gospod župan, pričehajte, da vam še jaz nekaj
povem.

Župan (se obrne) No?

Peter: Tulaj pred vami nam odprednjem službo puštar-
nikes mi grem proč. Neumim, da vam ne bo
sejho za navednikes. Laj imate Boltežarje.

Boltežar (se debelo masmeje) Kenda je!

Župan: Pa zahaj?

Peter: Zaradi teho najajnege sprejema našega Franca.
Kerte, rekoh sem že preneval pri vaši hiši; danes
si je bil pa najraje gajgal teho sem bil
jezen. Takemu človeku, bahor ste vi, ne služim
reči.

Anča: Jaz tudi ne, tudi grem, da vete.

Peter: Draz simas. Lest je reklo. Bomur že giveti, če
bomur delati.

Pisar: Nekime pregturist!

Peter (loque pisarje, de se zame.) Tihor šibarški, če ne te

nijem - - -

Zupan (Petru) Pa recuar ne brš? - - -

Peter: Kar je recuar, je recuar! Pogleda Anička!

(Fran) Z bogom Fran! Neel hodi, da si
pri Maliji in Majetici! (Gre v gospo)

Fran: Z bogom Peter in hode ti.

Anička (Majetici) Tu je njegov koviček. (Ja portari ne tla)

Z bogom! (Gre za Petru)

Fran: Z bogom!

Majetica: Z bogom! Hode Anička.

Peter (v ozadju) Zginite zjetele, če ne vas pomečem
v jarek! (Zadej vi zginajo) Z bogom batija!

Malija: Z bogom Peter!

Anička (Petru) Čakajte, grem z rama!

Peter, Anička in Anička (vspejo)

Zupan (pisarju, ki se je pobral) Ali si jšil skupil, boj?

Pisar: Da, gospod Zupan!

Zupan: Prav ti je, boj se rtikaš omes! (vspejo)

batija, pojdi z nama, da spisemo in prepisemo.

(vspejo bdrite oblastno.)

Pisar, heko pričekaj me vjini.

Matija: Pa grem, če je parno tista. (čayitica) Paži
Franca v sobi in pripraviti večerjo, Pridem kmalu.
Z bogom ta čas! (Odide.)

12. prizor.

čayitica, Fran, pozneje Lojze in France

čayitica: Felis v sobi? Gotovo si utrujen, večerjo!

Fran: Mi je še bolj drugje tu?

čayitica: Nihogar mi! Sama praz.

Fran: Potem vstanica se tukaj. - Prij mi čayitica, kako
je prišlo do tega, da me je sprejel Matija v svojo
hišo.

čayitica: Toler človek je in rad pomaga potrebnim.

Fran: Samo radi tega?

čayitica: Radi tega, da!

Fran: Mi ni še kaj drugega?

čayitica: Kaj misliš Fran?

Fran: Da takoj jann, iz lastnega nagiba, da me
je sprejel?

Hayetice: Da! Pa zehaj opravas?

Fran: Mi ga nisi & mogoc bi posila?

Hayetice: Posila parvo ne.

Fran: Ali jella si nun - - - ?

Hayetice: Foh, malo pomevile - -

Fran: No vidis. Mislim um si, da bo teho. - Ali si kaj mislite ne me?

Hayetice: Vedus, vedus Fran. Spremljale um te & duhu prord, dasi misem vedete, hje krotis.

Li vedus dobil moje pismo?

Fran: Lem, um dragica moje! Krala ti nime! Ves zungaj & pehta je & arstus lepo, a ma ta lepote je muzla, bo pedeni kristali & juk, ranjem solnem. Vse je brezantur ni drojmiti hred. Kadar um prejel svoje pismo, se mi je zelto, da pririje zvakle jareh & moje, solih hred razdrojans duho. Mislim um si, ce bi bila pri mveni ti, potem bi sile bile ma lepote, hi so jo gledale moje oči

now!

popolna. ~ Glej, zdaj si pri meni, a vendar
si ose pri, ne izubljeno.

Marijica: Ne Fran, ni se ne pri. Ono govorko, hi ti
si mi mogel dati poel, hi nasel v tem gorah,
in. Marije si dober moj, jaz pa ti bom
kajale tebe me. Se srecni bom ne shu.
haj.

Fran: Z menoj bi se priene?

Marijica: Da Fran, samo, da si tu, pa sem priene.
(Premor)

Fran: Ali si hadaj zele moje pesmi?

Marijica: Sem, sem! Kajraje, hadar sem bila samo
in hadar mi je bilo prar dolzias go teta.

Fran: Pisale si mi, da te jst je nasel ustetj'.

Marijica: Da, ta dobi moj. Halo pa sama rad tobe.
Vedur je paril s prorsom, da si bil upgor
pene.

Fran: Da, pisale si mi. (Veturi zorn) Glej zorn!
Pri se domacil steh te zopet enjem. - Zaprj,

(Titane)

Maryžbica, Čiščena hanija, hi sem ti jo postal.

Maryžbica (goljane) Fran si dragi moj!

Fran: Zapoj, zapoj!

Maryžbica: (poje) Čiščena hanija,
si milosti polna,
gospod ji s teboj.
Med osemi ybrane
za mater pismike!
Gj brdi z menoj!
Ike rari in Euroj
pud gloto in gubom,
si uparji ose.

Podaj in ob smati
mi bode ob strani

pozeti: ~~se geti~~ me me!

Oba:

Čiščena hanija
si milosti polna
gospod ji s teboj
Med osemi ybrane

za mater pesnika!
 G' hodi z menoj!

Fran (je med petjem odlijil očala in klobuk, potegnil
 iz pivnice roko, se polagoma približal Shayetici,
 jo objel in jo ob koncu pesmi poljubil.)

Lojze in France (ste se med pesnijo približali v opoziciji
 in izje gema opozajeta ves prizor.)

Shayetice (prebasaena, se hromaj zave.) Kaj ji to? Kdo je?
 (odvrsti)

Fran: Ne boj se Shayetice, jaz sem jaz, Fran, Ni to
 šundaj. (Jo prime za roko.) Shayetice, glej!
 Nisem slep, ~~in~~ pohabljen in poren. Zdear
 sem in bogat!

Shayetice: Kdo?

Fran: To je hile, vse le komedije.

Shayetice: Komedije? Kdo?

Fran: To je hile ~~in~~ ^{na le} ~~in~~ igrano: Hotel sem videti
~~na lastni roki~~, hile spodbuji domovine much
 nibe pahot, hadar je recij.

Zartur.

25/4. 25. ob 18^h

de bi spavil pisan na dan. - -

Pehiteti se ne pomeur,
predur dober pias ne reur,
jeli rasej in kolau
jeli bogat in ofean.

Jaz medim je ne teko
de v najlepsem vedu bo,
hefti mya brikua gpara,
le pi nose rucje slara.
Jaz medim je ne teko,
de v najlepsem vedu bo.

(Gre la hisnim metrom in hoci odpreti. Vete es z
hlejene. Taka s palico na mete, her nikce ve
odpre, leke prours.)

2. prizor.

Pisar, Hajetica.

Hajetica (se v hisi predur odpre.) Kto je ?

Pisar: Jaz, oblast !

Hajetica: Kto ?

Pisar: Oblact!

Hayetice: Fige ne poznaw.

Pisar: Koj ne poznas oblacti? Lepi! V muceum postac!

Hayetice: Ah, gospod pisar! (Vozue.) Dobro jutro,
gospod pisar! Vas musem takoj spoznate po
glasu. Koj zelite?

Pisar (oblectur): Gornides, junosfer Hayetice.

Hayetice: Kakinega.

Pisar: Pretko in jamo! Lincici smo prispejeli
v to hiso menjilnega peresja Franca Slovina. Sedaj
pa se je raznesla vest, da te menjilni peresji ni
menjilni peresji, ampak imeniten gospod, sled
ecar ni rec menjilni peresji, ampak nai
imenitni obcan, kateri smo ga ze veliko
boteli sloviti. Sedaj pa nastane vprasanje,
ali je ta menjilni peresji se menjilni peresji,
ali je imeniten gospod. Ker pa oblact
tega jama ne se vprase vas: Mi je pri
Fran Slovina, hi smo ga ravno prispejeli v

Je hudo veselja reč, ali simeviten naš občan?

Chajetice: Fran je her je. Kaktien je, da sami videli.

Pisar: To me zdelo je, da smo ga videli. Za dohč
polubuje oblet vedno pric, ki izprocto r
istini in resnici. Toraj, ali je, ali ni?

Chajetice: Kej naj je?

Pisar: To her je, ali ni to her je.

Chajetice: Ne razumem vas, kej hočete.

Pisar: Toraj, ali je, ali ni?

Chajetice: Ne vem.

Pisar: Zadrževanje je pri hajan. Pozrele in
izpede negotovost; vsaj prostornega in
slo progne gognati. Tudi junger
Chajetice je bane prajamit.

Pecem: Jaz pozvem je ne teho,
de je vsakemu jasno,
hafti moja biha glava,
te je naše pruje slava.
Jaz medim je va teho,

de v najljepšem pedur br. (Osode.)

3. prizor

Marjetica, Metka.

Marjetica (opada za pisarjem.)

Metka (pride iz hiše.)

Marjetica: Dobro jutro!

Metka: Dobro jutro, Marjetice. Ste ji hotel prdat tobak?

Marjetica: Vedeti ji hotel, ali ji Fran res praz, ali ji simevsten gospod.

Metka: (unpuzim) Kdo to? Resnice rendar nihci drugi ne ve, kako si in jaz.

Marjetica: Tudi jaz nislim tobak.

4. prizor.

Prefinje, Mestaf.

Mestaf: O, dobro jutro, klanjani se, boudite, perim, ali je res, bar govorite za naimu legu? Mi je res?

Metka: ~~Da se je naimu Fran~~ Ste je?

Mestaf: Da se je naimu Fran - -

Metka: Res je, res!

Mirotelj: Tu jicor popoluoma zedar in se, in se
pogel - - -

Hayeticea: Tam pomeu provedeti vinico, ker mi je
Fran dovolil: On se je nutil zedar in bogat.
Vas pobur priznava in želi, ~~se~~ de bi vas
videl.

Mirotelj (ruel) Ali res Hayeticea? Ali res? Inj nime
je bil, jaz sem ga nutil nagoli!

Hayeticea: Ampak, kako ste zgodeli o to?

Mirotelj: Tu jicor je šlo za gozda, kakor ovoj,
da je Fran se nutil napravil teko, in se
nici ga, da je popoluoma zedar in se
pogel tega se bogat.

Hayeticea: Kako je to mogoče?

Mirotelj: Lareda, natančneje mi vedel nihi,
Lano, da je teko. Ali dovolite, kaj je,
hje?

Hayeticea: Govoro se spi. Bil je zelo utrujen. Potem
pa samo se preučava provedeli vinici (obolje)

hajne, ni je pozorajeli.

Mištelj: Lenda, recede. Lidenje, hajne Margjetic:

5. prizor

Prefinj, Fran.

Fran: Dobro jutro, dragi moji!

Margjetic: Dobro jutro, Fran!

Mištelj: Bog ga dej!

} ob omm.

Mištelj (mu hiti naproti.) Dobro jutro, dobro jutro, dragi Fran! (skande pokor) Gospodita, gospod unistnik!

Fran: Pozdravljeni gospod mištelj! Kiker teho 'jaz am se vedno Fran in nisi rec, kaker kaker, ko mu bil si vsi pčenee.

Mištelj: Da da mi pčenee, da mi pčenee.

Fran: Kaker u imate? Zdravi ste ni dobre roje se vedno, hajne?

Mištelj: Dobre roje, da, da! No, hij ga sem --

Fran: V prvi msti mi je u sam zahvalim, das na pčesti dragjetic mojih pčemi --

Mištelj: Kaj hode. Škrol sem to u uca rad.

¶ Frau: Ali perim vas, gospod učitelj, ne prarite, da vas
gornile. Za ljudektor nem se vedno pširinski
perez. //

Mitelj: O, perim, h me gre, To me gre.

Frau: Ojubite mi

Mitelj: Saj je vedo, mi vedo.

Frau: Nje me vedo, samo sum ~~ni~~ niso. Zato perim, molite

Mitelj: Bom, bom! Prar gotovo! (Coloco.)

Lej se pesuni mojega pčanca. Se prouem per
bil na to, da se prouem, kajne chajtica:

Perem): Rad bi plavček bil v domačem gozju - - -

Deel: čistelij; čajtica } i.t.d. (de hema, kaban v prizem I. delj)

Perceet: čajtica, čistelij, Fran: Plavček pa se gozet je prouil
ke plavču mili v gozju pihitel.
Nihedar, nihedar nič se je proutu,
da bi mile plavče p rabi ne imel.

čistelij: Lelaj pa muram hiteti. Se proučiam! Ljam,
da se se vidimot. Na poslušaj! Klajam se, z bogom!

~~(Ljaj)~~ ✗

b. proučij.

Preroujij bez učiteľa.

čajtica: Ne bo, ne.

čajtica: Jaj tudi mislim, da ne bo.

Fran: Kouim je se per, Spoznal sem jih te roji
ljube rojake ni sem dober, helimni so. Spoznal
sem jih pri rojju odhodu, ni gozet uclaj.

qui ministri. Vidite, to je domovina. Zato pa
 miha ne zamerite ljubi bratje, da vam odpeljem
 bratje. Spoznal sem, da to ot moji strani
 tudi zna lahko simela lepša žoljeva. Dal
 jo bom žoljeti in hore pela, pela tam, del,
 ujem prava v čast in prava ~~to~~ kraljini
 domovini. Tam bratje je in kralj prava lepa
 brata je in dohote, ki ste jih izhajali moji
 ubogi bratje in tudi meni.

bratje: Pa bi vendar vstal na doma in ^{ne} hodil rajt v
 svet. Saj imas brata, od prihrankov pa bi
 živele lahke obe.

Fran: Res je, lepa je domovina. Taka stvar doma ~~pa~~ izhaja
 prava ne mladost, na hujstube, glave čane. Toda
 meduobči nima slove doma. Tujci morajo priti,
 da pzbude prava čuje domovine, mi se prav pr
 blivani, da imamo v fujsini njeno slavo. Taka
 pa res svet glava obrog glatev kelate. Denar, denar
 in goret denar. Če ni se tako posel, rams, da ni

bogab ni ni stvarjen. Kerzi zjakih me
in brez veljars. Svet je tako.

Hayetice: Tri pa le miso enaki, Fran.

Fran: Vem, da me! Zato pa pravim: Hode chatija je
me ni snodi učitelj um kraljeva.

Hayetice: En junakov Peter, ta me je snodi zmiselj vzol
v jasčito, pa snoda in snoda snodi. O, se so
snodi dobi snodje.

Fran: Saj je us, Peter. Linnici si mi pravilo v njem.
Hocem se mu zbraditi...

Chatija (glede doli pr poti.) Geyte, geyte, junam biti
um, kakor snodje.

Hayetice: Jolov radi tebe, Fran.

Fran: Nč mu ne povjete. Saj se snodjeam. (bolide v
hiso.)

Hayetice: Saj snodi. (Pre je Franom.)

F. prizm.
Chatija, junam.

Chatija (pr hvalnem pismom, ko pride junam.): Dober

gubler, gospod župan.

Zupan (in hribe pt s čela.): Dobro jutro! Škalo in
grog, belhine plati sine človeka! Posredijevam
biti sam. Mi je bil tu pisar.

Matija: Bil.

Zupan: Tu je posredoval.

Matija: Je.

Zupan: Tu kaj je zgodil.

Matija: Mi ni prodal.

Zupan: Če bi bil prodal, ti jaz oddal. A jaz nič ne
sem.

Matija: Potem je par.

Zupan: Kaj par? Kaj je s tem pišmo? Par!

Matija: Pa kaj želite vedeti, gospod župan.

Zupan: Mi je bil poštelj kuhaj?

Matija: Bil

Zupan: Tu s komu je govoril.

Matija: Z menoj.

Zupan: Tako?

Matija: Da.

Zupan: In z nikomur drugim?

Matija: Ne.

Zupan: In sicer. Kaj je norega?

Matija: Nič.

Zupan: Paar nič?

Matija: Paar nič.

Zupan (vedar bolj zindem.): In sicer?

Matija: Bo je!

Zupan (za se): Meni se zdi, da me je učitelj potegnil.

s. prizor.

Prejinja, Fran, Hajticea.

Hajticea (pripelje Franu, napravljenega harka ob priložnosti v prejinsjem deparju iz hiše.) Gospod zupan je tu.

Fran: Lohozubro častibi gospod zupan.

Zupan (za se): Pot je, učitelj me je potegnil. (Glasno) Polihor štibi mi pribosti rosti tehega za-
nikurnega ~~stičja~~ kerač! - - Le

Čaha naj me, jaz mu je pokazam, učiteljshuum
(Addira najaj, oclhoden je pušel.)

9. prizor.

Prefinj'ski huj župana.

(Kostek perva.):

Fran (polegne roko iz pivce in prave očala.)

Vri (u puzja.)

Matija: Ali jih more radovednost!

Fran: Mōitelj mu je reudarte poradal.

Matija: Gufe mu redaj!

Fran: Kazen za prelomljeni objuto.

Matija: Paar res. Angala mōitelj je izblebetal iz
samega navdušenja.

Matija: Ven, ven! Hudega namena govor mi smel.

10. prizor.

Prefinj'ski, Peter, Aniča in čička.

Peter, Aniča in čička, (vsi pripravljani za odhodi s primer-
no spitjago, stari mi koriki, ali pulami, pūde-
jo od ozadje.)

Peter: Dobro jutro vsem skupaj

Ančka: Dobro jutro! } ob enem.

Micha: Dobro jutro!

Fran: Dobro jutro!

Marijčica: Dobro jutro! } ob enem.

Matija: Bog ga daj!

Peter: Je pale ves, hax so pripravovali naše
paglje sivoči.

Fran: Kdo ji pravi?

Peter: Oh, naše dekle! Ona jezikava Ljilja in ga
druge nič manj plepetavata Francec.

Marijčica: Ti dve?

Peter: Kenda sta kuhaj nebje špegale za grmojcem.

Ančka: Kuhaj dve. Pa j sta poredala.

Micha: Kenda sta špegale. Ozornili sta pa tudi že
po vsem kraju ~~ta~~ že hax sivoči; kaj je
novega.

Peter: Pa naj sta. Samo, da je ves teber, Fran.

Matija: Kajn pa ste namenjavi vi. Ali gaste ne.

rajžo?²

Peter: Ali nisi šišal, ^{ker} sem sivočič predelal žopane,
da grem proč.

Anča: Pa kaj tudi. Doma sem je pa še Anča
predela, da gre, hej ne?

Anča: Sama pa tudi ne morem fiti med
ovini pagljavi.

Fran: Pa hani mislite iti redaj?²

Peter: Po prctu. Če bomo delali, bomo živelj pro.
pod. Taj svet mi zeluils!

Anča: Paar mič se ve bojimo.

Anča: Zahajneli!²

Fran: Podušaj me Peter. Najšičer mi je priporočale, da
si se dočihkrat polegnil za njo in tudi vidre.
Vam sem sem hrdljen za to, prebur pe tibi,
Peter. Zato ~~ne~~ mislim, da bi napravili tabole
kerto vas odidera x bujimo mislra z čer-
gibier. - -

Pri: (pogum chelipe, pčinduro) Kaj?²

Fran: Da, midva z dravjetov. Tui, ali pa mogoče
 obe delleti li gubov, vpl v službo delija,
 kaj ne?

delija: Paar pod. Te vecl, um, de dolim pistem
 nadomesteli ze dravjetov.

Fran: Paaj' obe?

delija: Za nehoj'cava obe, drhler ena ne njohe
 druge službe.

Aniče: One, jaz grem s Petrom.

Fran: Saj ne bo hula, le pričoj. Teli, Peter, pa
 prepustim prjo kriv z njim in vrtom
 med, da bo brje ze vedur.

Peter: Fran, kaj pa misliš!

Fran: Te sem kaj delam. Rečur, strojenc. Samo
 prijeli nobja, da napravimo pisimo. V
 kriv pa gus lahki teloj.

Aniče (veclu Petru.) Sedaj se hira pa lahki vzela,
 kaj ne Peter?

Tui (zgodeni) Kaj? Kaj piovš?

Anička: Vzde se šova. Saj se imava že darnej' aade,
jannr širvoj, kaj ne Peter?

Vsi: A ta je pa dobra!

Peter: Lepa ti hvala Fran. Na vem, kako sem to
zastujil.

Fran: Nič ne pravaš. To ni za me nihče jeter.
Govil sem lahko in vem, da je tako prav.

Matija: Vsklente ber praviše svoje stvari - hišo, pa
bi tudi Peter za ta čas.

Peter, Anička in Anička (med pridužbo v hišo.)

Fran: Ni ji prav tako, kajtice.

Kajtice: Fran, kako si dober!

Matija: Kar ne vem, kje mi glava stoji. Na stran
prodi drugo ne mi časa me preumisliti.

Kajtice: Bog pravaš! Saj mihi zanjulovost je
nisim. Prodim v hišo.

Matija: Saj ji res! Prodim zanjulovost.

Vsi: (odidejo v hišo.)

(Kestele primum)

11. prizor
 Očinski preborec (dovrniti)

- I. svetor: Pa hje je župan? (Događa se neki zgodni lik.)
I. ": Naj jaz sem. On bi moral vendar stvar voditi. Škandal!
II. ": Res škandal!
Vsi: Škandal
I. svetor: Predlagam, da mu damo nezaupnico, ker se ne boje
 za dostojen sprejem našega odličnega občana.
II. ": Pras nezaupnic! Zadujskret je bil dovoljen!
Vsi: Da zadujskret!
I. svetor: Škandal!
Vsi: Pa, škandal! (Pridajo se prijatelji na tero.)

12. prizor.

Prijetju, nočelj s peršim zborom.

(Mestelj, domobran opozarjen.) Pet, liker, liker. Madati mura
 slovesno razpoloženje. Tu sem se potarite. (Le naj
 vute pred hišo na clemu.) Pozor posim, gospoda.

Perem: Blagov simu domovine ---

(hebur v 1. prizoru II. dejanja.)

13. prizor.

Prejšnji, župan, pisar.

Župan (je prisopihel je med sebjem, je v delavni obleki, stopi le svetorolcem in jih z gestami prasa). Svetorolci se obračajo od njega.

Pisar (je prišel je županovim in vrtel v ožadju.)

Župan (po pesmi, svetorolcem): Hej pomeni to? To ti, učitelj,
hej pomeni to. To je nezaupnica meni...

Pri svetorolci: Da gospod župan! Obišinski svet je ^{se} ~~se~~
glasno obšel nezaupnicar gospodu županu, ker ne
izpolnjuje svojih dolžnosti. (Svetorolcem) Ali mi res?

Svetorolci: Res je.

Župan: Pa heh?

Pri svetorolci: Ter hriče obstrinirati sprejem odličnega našega
občana.

Župan: Ali ste znaveli. Našega obišinskega pereja, hričte
reči.

Pri svetorolci: Uporabite gospod župan. Takle izraz! 'Skandal.

Učitelj: Da pravota! Takle izraz!

Zupan: No, ravno dokazjem (že polti hiši in hčer sloji vete.)

14. prizor

Prejunci, Fran, družabica, Sabija, Peter, Anica, Anica.

Zupan (u notraši, ko zagleda Franu, da u opolice naprej.) Kaj pomeni to?

Vai (se smejajo.)

Priatelj: Pozdravljen Fran, pozdravljen. Vidis, kako smo te pr.
častili.

Fran: Mi velja to menim?

Priatelj: Tobi, tobi! Taksi pari domovina ^{slavne} ~~odlične~~ muže.

Fran: (smejajo) Kocla, hvale!

Priatelj (vtrudi naprej): Slavni, odlični, naš stčan!

Napravl je dan, ko je kraljina domovina v slavo,
da prečuti svojega voličnega sinca. Tu zeto ...
in zeto ... in zeto ...

Druzi melodeci (vsem puflicam) ... smo se zhalili ...

Priatelj: ... smo se zhalili ... smo se zhalili ...
smo se zhalili ...

Druzi melodeci: Ah tepca!

Priatelj (v zlatu): ... ah tepca ...

f (das sijn die vörlafu.)

Frau: Ein wenig Pommes und Gedeck, wie bei uns in der Stadt.
 Koch, bruder! Hi hebe bedel. Früher war ich
guter. Heute war ich prächtig. Leb' denn, da du
immer noch die alte Bräutigam bist. Heute ob
einmalen recht schön zu sein. Früher war ich
mit der prächtigsten Bräutigam in der Stadt
das schönste Bräutigam. ~~Früher war ich~~
~~einmalen recht schön zu sein.~~ Heute ob
einmalen recht schön zu sein.

Bitte Bitte Bitte Bitte Bitte Bitte
 In der Stadt, da ich dich so schön mag.
 Geht die Bräutigam, hi je nach dem Signal vom Paganini.
 In der Stadt, da ich dich so schön mag, hi
 in der Stadt, da ich dich so schön mag, hi

Hi: He? He?

Bitte: O bruder, brüder bruder. Hei es geht, hei?

Frau: Ja, meine Zeit ist jetzt in der Stadt. Früher war ich
heute war ich die schönste Bräutigam, heute war ich
in der Stadt, da ich dich so schön mag.

Katze, Aube in die (er nimmt ein, nacheinander in der)

kožance.)

15. prizor.

Prizorji, Botležar

Botležar (piketo la kupavcu): Oča, kaj pa bomo danes deleli?

Kupavcu (vzročno): Zgubi se tepec.

Botležar (solide)

16. prizor.

Prizorji pri Botležarju.

Fran. (vzročno čast.) Perce: Škuglina!

Na zdravje vsem priskim, ki dušo jim dolega
odhista priska in pčena fular.

Na pvidenje munda, ki zopet se vimeu
kraj z fularier sojo v bujil deljav.

Pri: Na pvidenje munda, ki zopet se vimeu (dozvojni čast.)

kraj z fularier sojo v bujil deljav.

Šej doživimur časte ^{in priskim} ~~zopet~~ v slovo!

Š slovo, slovo!

Zahter

28/4. 1925. ok 17^h